

златоковани. По храсти и по глогинки растатъ ботуши, ботинки, шапки и дамски капели сламени, ткана панама, забрадки, скжпи бонети, съ пера птичи украса, съ мушици златни, елмази, съ краища сребро и злато.

Въ тая страна блаженна има и празници голѣми съ веселби разни и глуми.

Комуто жената остарѣе и не я иска вече, че не е млада и хубава, може да я заведе тамъ и да я замѣни съ друга по-млада, па взема и прикя отгорѣ. А за старитѣ и сърдити баби има вредомъ цѣлебни източници; силата имъ е чудесна: бабата се кжпе два три дни, най-много четири, и се прѣобръща въ красива дѣвойка на седемнадесетъ-осемнадесетъ години.

А веселбитѣ въ Рай-земя — тѣ край нѣматъ. Комуто тука не върви, тамъ може да мине врѣмето си въ радостъ и веселби, борби, надбѣгване, надстрѣляне. Мнозина мѣрятъ у нази все въ страни, и все не улучватъ, а тамъ всѣки умѣрва и най-далечното и най-доброто. Сжщо и за сънливцитѣ и лѣнивцитѣ, които по насъ отъ лѣнностъ бѣднѣятъ и най-послѣ фалиратъ и ставатъ просяци, Рай-земя е спасение. Всѣки часъ сънь тамъ донася двулевка, а всѣка прозявка — петолевка. Който изгуби на карти, получава паритѣ си пакъ въ джеба. Пияниците получаватъ виното — най-доброто — даромъ, и за всѣка чаша и глѣтка по три петака награда и мжже и жени еднакво. А който умѣе да дразни и да се присмива, получава всѣки пжтъ двулевка за награда. Тука се плаща за всичко. А най-добрата лѣжа се плаща по левъ парчето.

У насъ има хора, които лѣжатъ налѣво и надѣсно, и не получаватъ нищо за туй; а тамъ лѣжата е най-доброто изкуство; затуй тукъ лѣжатъ всички наредъ: чиновници, доктори, търговци и занаятчий, които все обѣщаватъ и всичко хвалятъ, а никога дума не държатъ.

Който иска да мине за ученъ, трѣбва да се учи на просташина. Такива има и у насъ, но нѣматъ полза отъ това, нито пжкъ сж на почитъ. И трѣбва да е още и лѣнивъ и лакомъ — това сж тритѣ най-голѣми